

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet, av lagen om beskattningsförfarande, av 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och av 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet samt i lagen om beskattningsförfarande. Genom ändringarna genomförs de ändringar som gjorts i det direktiv som utgör grunden för den förstnämnda lagen och genom vilka man tar i bruk rapportering om finanskonton i skatteärenden.

I propositionen föreslås det också ändringar i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund, i vilka det tas in ett omnämnande av ändringen av direktivet.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2016.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Handräckningsdirektivet	3
1.2 Internationell utveckling	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
DETALJMOTIVERING	6
1 DIREKTIVETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	6
2 LAGFÖRSLAGEN	21
2.1 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG	21
2.2 Lagen om beskattningsförfarande	22
2.3 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	22
2.4 Lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	22
3 IKRAFTTRÄDANDE	23
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	23
LAGFÖRSLAG	24
1. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet	24
2. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	27
3. Lag om ändring av 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	28
4. Lag om ändring av 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	29
BILAGA	30
PARALLELLTEXT	30
1. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet	30
3. Lag om ändring av 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	34
4. Lag om ändring av 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	36

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Handräckningsdirektivet

Mellan EU:s medlemsstater har från och med den 1 januari 2013 tillämpats rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, som har genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013).

Handräckningsdirektivet omfattar alla de skatter som tas ut av en medlemsstat och dess underenheter eller lokala myndigheter, eller på dessas vägnar, om de tas ut på de territorier där fördragen är tillämpliga enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen. Direktivet gäller emellertid inte mervärdesskatt, tullar och punktskatter för vilka gäller andra unionsbestämmelser om likadant samarbete, obligatoriska sociala avgifter och vissa andra avgifter.

Samarbetsformerna enligt handräckningsdirektivet är tjänstemäns närvaro vid de administrativa myndigheterna i en annan medlemsstat och medverkan i administrativa utredningar, samtidiga kontroller, delgivning av handlingar, återkoppling samt utbyte av upplysningar som kan ske på begäran eller utan begäran eller vara obligatoriskt automatiskt utbyte. Det sistnämnda berör fem kategorier av inkomst och kapital som är inkomst från anställning, styrelsearvode, livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, pension och ägande av och inkomst från fast egendom. Upplysningarna ska vara tillgängliga och beröra personer bosatta i en annan medlemsstat än den som lämnar upplysningarna.

Handräckning mellan Finland och andra EU-medlemsstater på området av beskattning kan också basera sig på tillämpliga inkomst- eller arvskatteavtal mellan Finland och dessa andra medlemsstater, särskilda handräckningsavtal, avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991) och den konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995 och 40/2011) som har utarbetats av Europarådet och OECD (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling). Handräckning kan också begäras enligt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, rådets förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 samt rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (L 1526/2011).

Enligt 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) förutsätter skattefriheten av vissa utbetalningar av medel från Finland till en annan EES-medlemsstat och beskattning av dividend enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) på initiativ av en fysisk person bland annat att handräckningsdirektivet är tillämpligt. Enligt 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) är tillämpligheten av handräckningsdirektivet en förutsättning för att lagen inte tillämpas på utländska samfund med hemvist i en EES medlemsstat.

1.2 Internationell utveckling

På internationella skatteforum har man på 2000-talet börjat avskaffa banksekretess bland de skäl som berättigar till att vägra lämna upplysningar om beskattningen. Artikel 26 i OECD:s

modell för avtal beträffande skatt på inkomst och förmögenhet ändrades så, att banksekretessen inte längre utgjorde ett giltigt skäl för vägran att lämna upplysningar. Också det av OECD utarbetade modellavtalet om utbyte av upplysningar i skatteärenden (så kallad TIEA-modell) och den av Europarådet och OECD utarbetade konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995 och 40/2011) följer denna princip. Artikel 26 i Förenta nationernas modell för dubbelbeskattningsavtal mellan industriländer och utvecklingsländer (United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries) ändrades på samma sätt.

I Förenta staterna trädde år 2010 i kraft lagen The Hiring Incentives to Restore Employment Act (HIRE) som omfattar bestämmelserna i det tidigare förkastade lagförslaget The Foreign Account Tax Compliance Act, nedan *FATCA-lagstiftningen*. Förenta staterna har på basis av denna lagstiftning ingått med flera stater avtal som förpliktar behöriga myndigheter att utbyta automatiskt upplysningar om finanskonton som handhas av finansiella institut i en avtalsstat, om det är fråga om konton av personer med hemvist i den andra avtalsstaten. Finland har ingått med Förenta stater ett sådant avtal den 5 mars 2014 (FördrS 25/2015).

OECD-rådet offentliggjorde i juli 2014 en global standard för automatiskt informationsutbyte, dvs. ett modellavtal för behöriga myndigheter och en gemensam rapporteringsstandard och kommentarerna till dem samt it-format för att genomföra standarden. Den globala standarden antogs av G20:s finansministrar och centralbankschefer i september 2014.

Finland har den 19 oktober 2014 tillsammans med 43 andra stater och jurisdiktioner (ett område med skattemässig befogenhet) antagit en resolution där de förbinder sig att ta i bruk OECD:s CRS-modell (den allmänna rapporteringsstandard) i ett tidigt skede. Modellen motsvarar bestämmelserna i de FATCA-avtal som Förenta staterna har ingått.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målsättningen med propositionen är att genomföra rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning.

I propositionen föreslås att direktivet genomförs genom att använda en så kallad blandad genomförandelag av samma typ som de blandade ikraftträdandelagar som används för att sätta i kraft fördrag. Enligt en genomförandebestämmelse i blankettform ska de bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftningen iakttas som lag. Utöver denna genomförandebestämmelse innehåller lagförslaget de sakliga bestämmelser som behövs för genomförandet av skyldigheterna i direktivet och direktivets tillämpning.

Genom direktivet tar man i bruk automatiskt informationsutbyte som motsvarar den globala standarden (CRS) och som gäller sådana rapporteringspliktiga finanskonton som upprätthålls i de i direktivet avsedda rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Medlemsstaternas rapporteringsskyldiga finansiella institut ska identifiera de rapporteringspliktiga finanskonton som innehas av personer med hemvist i andra medlemsstater och lämna upplysningar om dessa konton till den behöriga myndigheten för att vidare meddelas till den relevanta hemvistmedlemsstaten genom automatiskt utbyte.

Andra ändringar berör sådana tekniska ändringar i automatisk databehandling som följer av det nya handräckningssättet samt ändringar med anknytning till dataskyddet.

3 Propositionens konsekvenser

Propositionen effektiviserar utbyte av upplysningar om skatteärenden.

Rapporterande finansinstituts administrativa kostnader kommer att växa.

Propositionens ekonomiska konsekvenser och verkningar i fråga om antalet anställda kan inte noggrant beräknas i förväg.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1 Direktivets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

De i direktivet avsedda finska rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska först identifiera de rapporteringspliktiga finanskonton som innehas av personer eller enheter med hemvist i andra medlemsstater och lämna upplysningar om dessa konton, enheter och personer till den behöriga myndighet, alltså Skatteförvaltningen, som sedan meddelar upplysningarna till den behöriga myndigheten i dessa personers och enheters hemvistmedlemsstat genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Skäl 13 i direktivets ingress. Direktivet förverkligar det automatiska informationsutbytet enligt global standard (CRS). Enligt skäl 13 i direktivets ingress bör medlemsstaterna vid genomföring av direktivet använda de kommentarer till det modellavtal för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandard som utarbetats av OECD som åskådliggörande och tolkningshjälp för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater.

Direktivet, i särskilt dess bilaga I, motsvarar i stort sett bestämmelserna i FATCA-avtalet.

Artikel 1 punkt 1. Definitionen av automatiskt utbyte i artikel 3 punkt 9 i handräckningsdirektivet ändras genom att ersätta orden till en annan medlemsstat med orden om personer med hemvist i andra medlemsstater till den relevanta hemvistmedlemsstaten.

I punkten bestäms också att i artiklarna 8.3a och 8.7a, 21.2, 25.2 och 25.3 (som alla ändras eller fogas genom direktivet) har alla begrepp med stor begynnelsebokstav densamma betydelse som i motsvarande definitioner i bilaga I. Dessa begrepp är Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut, Livränteavtal, Finansiella tillgångar, Person med bestämmande inflytande, Kontantvärde, Försäkringsavtal med kontantvärde, Undantaget konto, Rapporteringsskyldig person, Rapporteringsskyldig fysisk person, Rapporteringspliktigt konto, Rapporteringsskyldigt finansiellt institut, Depåkonton, Inlåningskonton, Kontohavare och Enhet.

Artikel 1 punkt 2a. I artikel 8.3 i handräckningsdirektivet stryks bestämmelsen enligt vilken en medlemsstat kan meddela att den inte önskar erhålla upplysningar om inkomster eller kapital som inte överstiger ett visst tröskelvärde.

Artikel 1 punkt 2b. Enligt den till artikel 8 i handräckningsdirektivet fogade punkt 3 a första led en medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dess rapporteringsskyldiga finansiella institut följer reglerna för rapportering och åtgärder för kundkännedom (due diligence) i direktivets bilagor I och II och för att säkerställa att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IX i bilaga I. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska enligt de tillämpliga bestämmelserna om rapportering och åtgärder för kundkännedom i bilagorna I och II genom automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna de upplysningar som anges i punkt 3a led a—g avseende rapporteringspliktiga konton. Om kontohavaren är fysisk person, de upplysningar som ska lämnas är den rapporteringsskyldiga personens namn, adress, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och -ort. Om kontohavaren är enhet som efter tillämpning av reglerna om åtgärder för kundkännedom fastställs ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, upplysningar som ska lämnas är enhetens namn, adress och skatteregistreringsnummer och varje rapporteringsskyldig persons namn, adress, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och -ort, kontonummer (om det saknas, funktionell motsvarighet till sådant). I fråga om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dess namn och eventuella identifikationsnummer lämnas. Beträffande kontot ska man anmäla saldo eller värde (kontant- eller återköpsvärde av ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal) vid

utgången av relevant kalenderår eller annan rapporteringsperiod, eller att kontot avslutats, om det avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden. För depå- eller inlåningskontons del ska man anmäla bruttobeloppet av den inkomst som är typisk för dessa konton (ränta, utdelning och annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot) och i fråga om andra konton totalt bruttobelopp som betalats ut till eller krediterats kontohavaren med avseende på kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren. Belopp och typ för betalningar som görs avseende ett rapporteringspliktigt konto kan huvudsakligen fastställas enligt den finska lagstiftningen (punkt 3a tredje led).

Upplysningarna ska lämnas för beskattningsperioder från och med den 1 januari 2016 (punkt 3 a andra led). Rapporteringsperioden är ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod (punkt 3 a led e—g). Upplysningarna om finanskonton ska lämnas årligen, inom nio månader från utgången av det kalenderår eller den andra rapporteringsperiod som upplysningarna gäller för (punkt 6).

Första och andra underpunkterna i artikel 8.3a ska enligt dess fjärde underpunkt ha företräde framför punkt 1 c och alla andra unionens rättsliga instrument, inklusive rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i den mån det berörda utbytet av upplysningar omfattas av punkt 1 c eller något annat av unionens rättsliga instrument, inklusive direktiv 2003/48/EG.

Artikel 1 punkt 2e. Till artikel 8 i handräckningsdirektivet fogas underpunkt 7 a som tillåter medlemsstaterna senast den 31 juli 2015 (men också senare) meddela kommissionen de enheter och konton som under vissa förutsättningar ska betraktas som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton (punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I).

Artikel 1 punkt 4. Ordalydelsen i den första och andra underpunkten i artikel 21 punkt 2 i handräckningsdirektivet vilka berör ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och kommissionen vid utveckling av CCN-nätet ändras så att de betonar säkerställande av säkerhet. Till artikel 21 punkt 2 fogas tredje underpunkt enligt vilken medlemsstaterna ska säkerställa att varje rapporteringsskyldig fysisk person underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter när överträdelsen sannolikt kommer att negativt påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet.

Artikel 1 punkt 5. Den nuvarande texten i artikel 25 blir punkt 1 och till artikel fogas punkterna 2—4. Enligt punkt 1 ska allt utbyte av upplysningar enligt handräckningsdirektivet omfattas av bestämmelserna om genomförande av direktiv 95/46/EG (Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter), alltså personuppgiftslagen (1999/523). Medlemsstaterna ska redan nuförtiden, för en korrekt tillämpning av handräckningsdirektivet, begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Enligt punkt 2 anses rapporteringsskyldiga finansiella institut och behöriga myndigheter, utan hinder av punkt 1, vara sådana registeransvariga som avses i direktiv 95/46/EG. En medlemsstat ska enligt punkt 3 säkerställa att varje rapporteringsskyldigt finansiellt institut under dess jurisdiktion underrättar varje berörd rapporteringsskyldig fysisk person om att de i artikel 8.3a avsedda upplysningarna om denne kommer att samlas in och överföras enligt direktivet och säkerställa att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillhandahåller denna person med alla upplysningar som denne är berättigad till enligt den finska lagstiftning som genomför direktiv

95/46/EG. Underrättelsen ska ske i tillräckligt god tid för att denna person kan utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och i alla fall innan det berörda finansiella institutet lämnar de i artikel 8.3a avsedda upplysningarna till den finska behöriga myndigheten.

Finska rapporterande finansiella institut och behöriga myndigheter är registeransvariga enligt personuppgiftslagen.

Enligt punkt 4 ska upplysningar som behandlas i enlighet med handräckningsdirektivet inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med direktivet, och under alla omständigheter i enlighet med varje registeransvarigs inhemska regler om tidsfrister.

Artikel 1 punkt 6. Till handräckningsdirektivet fogas bilagorna I och II. Bilaga I innehåller reglerna om rapportering och åtgärder för kundkännedom (due diligence) vad gäller upplysningar om finansiella konton. Bilagan innehåller också de regler och administrativa förfaranden som man ska ha för att säkerställa effektivt genomförande av och överensstämmelse med de regler om rapportering och kundkännedom som beskrivs i bilagan. Bilaga II innehåller kompletterande regler om rapportering och åtgärder för kundkännedom.

BILAGA I. Regler om rapportering och åtgärder för kundkännedom vad gäller upplysningar om finansiella konton.

Avsnitt I. Allmänna rapporteringskrav. I avsnittet uppräknas de upplysningar om rapporteringspliktiga konton hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som detta institut ska lämna till den behöriga myndigheten. Med undantag av omnämnande av den medlemsstat där fysisk person har sin hemvist, den medlemsstat eller den andra jurisdiktion där enheten har sin hemvist i punkt A led 1 och angivande av valuta i punkt B är upplysningarna de samma som i artikel 8.3 a andra led som berör den behöriga myndighetens anmälningsplikt.

Skatteregistreringsnummer eller födelsedatum behöver inte rapporteras för rapporteringspliktiga konton som är redan befintliga konton om de inte finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv och inte i övrigt ska inhämtas av en sådan rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt finsk lagstiftning eller något av unionens rättsliga instrument. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta dessa upplysningar för redan befintliga konton före utgången av det andra kalenderår efter det år då sådana konton identifierats som rapporteringspliktiga. Skatteregistreringsnummer behöver inte rapporteras om ett det inte har utfärdats av den behöriga medlemsstaten eller annan hemvistjurisdiktion (punkt D). Födelseort ska rapporteras endast om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i övrigt ska inhämta och rapportera den enligt finsk nationell lag eller det i övrigt skulle eller ska inhämta och rapportera den enligt något av unionens rättsliga instrument som har verkan eller hade verkan den 5 januari 2015 och den finns tillgänglig bland de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av institutet (punkt E).

Avsnitt II. Allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom. Ett konto betraktas som rapporteringspliktigt från och med den dag det har som sådant identifierats. Upplysningar om sådant konto rapporteras huvudsakligen årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller (punkt A). Saldo eller värde fastställs enligt den sista dagen av rapporteringsperioden. Om ett gränsbelopp för saldo eller värde ska fastställas enligt den sista dagen av ett kalenderår ska gränsbeloppet fastställas enligt den sista dagen av den rapporteringsperiod som löper ut vid slutet av eller inom det kalenderåret (punkterna B och C).

Man kan låta rapporteringsskyldiga finansiella institut använda sig av tjänsteleverantörer, i enlighet med finsk lagstiftning, för att fullgöra de skyldigheter avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom som åligger dessa institut, men skyldigheterna ska förbli dessa instituts

ansvar (punkt D). Man kan också låta rapporteringsskyldiga finansiella institut tillämpa förfaranden för kundkännedom för högvärdekonton på lågvärdekonton och förfaranden för kundkännedom för nya konton på redan befintliga konton. De regler som annars tillämpas på sistnämnda konton ska emellertid då fortsätta att gälla (punkt E).

Det finns skillnader (förutom på grund av när kontot har öppnats) i åtgärderna för kundkännedom på grund av kontots värde (lågvärde- eller högvärdekonto) och kontohavarens natur (fysisk person, enhet). Åtgärderna ska tillämpas i den ordning som bestäms i bilaga I med undantag av avsnitt III punkt B.5 (befintliga enskilda lågvärdekonton), avsnitt V punkt D.2 (befintliga enhetskonton) och avsnitt VI punkt 2 (nya enhetskonton).

Avsnitt III. Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton. Redan befintligt konto avser huvudsakligen ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015.

Lågvärdekonton

Lågvärdekonto avser ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 som inte överstiger ett eurobelopp motsvarande 1 000 000 USD (amerikansk dollar).

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har i sina arkiv en aktuell bostadsadress till en innehavare av ett enskilt konto som baseras på styrkande dokumentation, får det när det fastställer om denna innehavare är en rapporteringsskyldig person, betrakta kontohavaren som en person med skatterättsligt hemvist i medlemsstaten eller i den andra jurisdiktion i vilken adressen är lokaliserad (punkt B.1). Om det inte finns sådan bostadsadress, det finansiella institutet ska söka igenom sina elektroniskt sökbara uppgifter på grund av vissa indicier och tillämpa punkterna B.3—6. Indicierna är identifiering av att kontohavaren har hemvist i en medlemsstat, aktuell post-, postbox- eller bostadsadress i en medlemsstat, ett eller flera telefonnummer i en medlemsstat (inget telefonnummer i Finland), stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en medlemsstat, gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i en medlemsstat, eller en poste restante-adress eller c/o-adress i en medlemsstat om det är den enda adress som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat för kontohavaren (punkt B.2). Om inga indicier upptäcks, behövs det inga ytterligare åtgärder förrän förhållandena ändras på det sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett högvärdekonto (punkt B.3). Om däremot sådana indicier som nämns i punkt B.2 led a—e (annat indicium än poste restante-adress eller c/o-adress) upptäcks eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot, kontohavaren ska betraktas som en person som har sin skatterättsliga hemvist i varje medlemsstat för vilken ett indicium identifierats (punkt B.4). Det finansiella institutet kan emellertid välja att tillämpa punkt B.6 om något av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

Om det indicium som upptäcks är en poste restante-adress eller c/o-adress (punkt B.2 f) och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a—e identifieras för kontohavaren, man ska tillämpa sökning i pappersarkiv eller försöka inhämta i den ordning som är bäst anpassad efter omständigheterna från kontohavaren ett intygande eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Om sökningen i pappersarkiv inte resulterar i något indicium och försöket att inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation misslyckas, man ska anmäla kontot till den behöriga myndigheten som ett konto utan dokumentation (punkt B.5).

Trots att indicier upptäcks är det inte nödvändigt att behandla kontohavaren som person med hemvist i en medlemsstat om upplysningarna om kontohavaren inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i en medlemsstat, eller ett eller flera telefonnummer i en medlemsstat (och inget telefonnummer i Finland) eller stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en medlemsstat och det rapporterade finansiella institutet inhämtar, eller tidigare har granskat och innehar, dokumentation i form av i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera medlemsstater eller i en annan eller andra jurisdiktioner som inte är den medlemsstaten, och ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig (punkt B.6 a). En annan motsvarande grund är att upplysningarna om kontohavaren inbegriper en gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den medlemsstaten och finansiella institutet inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera medlemsstater eller i en annan eller andra jurisdiktioner som inte är den medlemsstaten, eller ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig (punkt B underpunkt 6.b).

Granskning av redan befintliga enskilda konton som är lågvärdekonton ska utföras senast den 31 december 2017 (avsnitt III punkt D).

Redan befintliga enskilda högvärdekonton som identifierats som rapporteringspliktiga konton enligt avsnitt III ska betraktas som rapporteringspliktiga under alla efterföljande år utom då kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person (punkt E).

Högvärdekonton

Högvärdekonto är ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 eller densamma dag något efterföljande år som överstiger ett eurobelopp motsvarande 1 000 000 USD.

I fråga om högvärdekonton ska man tillämpa förstärkta granskningsförfaranden. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska söka igenom sina elektroniskt sökbara uppgifter efter de i punkt B.2 beskrivna indicier. Om elektroniskt sökbara arkiv innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen sökning i pappersarkiv. Dessa uppgifter är kontohavarens hemvist, den bostadsadress och den postadress till kontohavaren som vid det aktuella tillfället finns registrerad hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, eventuella telefonnummer som vid det aktuella tillfället finns registrerade för kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, och när det gäller andra finansiella konton än inlåningskonton, upplysningar om huruvida stående order finns för överföring av medel från kontot till ett annat konto (inklusive ett konto hos en annan filial till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller ett annat finansiellt institut), upplysningar om huruvida en giltig c/o- eller poste restante-adress finns för kontohavaren och upplysningar om huruvida fullmakt eller underteckningsrätt finns för kontot (punkt C.3 led a—f). Om de elektroniska arkiven inte omfattar alla dessa upplysningar, det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska även söka igenom gällande huvudkundregister efter något av de indicier som beskrivs i punkt B.2 och, om upplysningarna inte finns i det, vissa dokument som rör kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren och som är den senaste inhämtade styrkande dokumentationen avseende kontot, det senaste kontoöppningsavtalet eller annan dokumentation när det gäller kontots öppnande, den dokumentation som senast inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i enlighet med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (AML/KYC-förfaranden) eller för andra regleringsändamål, gällande fullmakter eller underteckningsrätter och gällande stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel (punkt C.2 led a—e)

Också sådant högvärdekonto för vilket det finns en kundansvarig (inklusive finansiella konton som lagts samman med ett sådant högvärdekonto) ska behandlas som ett rapporteringspliktigt konto om den kundansvarige har faktisk kännedom om att kontohavaren är en rapporterings-skyldig person (Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom, punkt C.4).

Om inga indicier upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton och om kontot inte har identifierats som ett högvärdekonto för vilket det finns en kundansvarig (och denne har faktisk kännedom om att kontohavaren är en rapporteringsskyldig person) ska inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot (punkt C.5 a). Om några indicier som anges i punkt B.2 a—e (andra än poste restante-adress eller c/o-adress) upptäcks eller om förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot, det ska behandlas som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de medlemsstater för vilka ett indicium identifierats, om inte institutet väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av undantag i den punkten föreligger med avseende på kontot (punkt C.5 b). Om det upptäcks en c/o- eller poste restante-adress och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a—e identifieras för kontohavaren, det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska från kontohavaren inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens skatterättsliga hemvist eller hemvister. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan styrkande dokumentation, det måste anmäla kontot till den behöriga myndigheten som ett konto utan dokumentation (punkt C.5 c).

Om ett redan befintligt personkonto inte är ett högvärdekonto den 31 december 2015, men blir ett sådant konto den sista dagen ett senare kalenderår, granskningsförfarandet ska slutföras senast inom det kalenderår som närmast följer på det kalenderår då ändringen sker. Om kontot på basis av granskningen identifieras som ett rapporteringspliktigt konto, upplysningarna om kontot ska rapporteras beträffande det år då det identifieras som rapporteringspliktigt och därefter årligen, utom då kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person (punkt C.6).

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpar det förstärkta granskningsförfarandet på ett högvärdekonto behöver institutet inte, förutom när det gäller punkt C.4 (Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom), återigen tillämpa det på samma högvärdekonto under något efterföljande år, utom då det gäller ett konto utan dokumentation, i vilket fall institutet ska upprepa förfarandet årligen tills kontot inte längre är utan dokumentation (punkt C.7).

Om förhållandena ändras med avseende på ett högvärdekonto på ett sådant sätt att ett eller flera av de indicier kan kopplas till kontot, det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska behandla kontot som rapporteringspliktigt beträffande alla de medlemsstater för vilka indicier identifierats, såvida det inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten är tillämpligt i fråga om kontot (punkt C.8).

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena av ett konto. Om en kundansvarig exempelvis får information om att kontohavaren har en ny postadress i en medlemsstat det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska betrakta den nya adressen som ändrade förhållanden och ska, om det väljer att tillämpa punkt B.6, inhämta nödvändig dokumentation från kontohavaren (punkt C.9).

Granskning av redan befintliga enskilda högvärdekonton ska utföras senast den 31 december 2016 (punkt D)

Redan befintliga enskilda högvärdekonton som identifierats som rapporteringspliktiga konton enligt avsnitt III ska betraktas som rapporteringspliktiga under alla efterföljande år utom då kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person (punkt E).

Avsnitt IV. Åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton. Nytt enskilt konto avser ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den 1 januari 2016 eller senare, såvida det inte behandlas som ett redan befintligt konto i vissa fall.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska i fråga om ett nytt enskilt konto vid dess öppnande inhämta från kontohavaren ett intygande (som kan vara en del av dokumentationen vid kontots öppnande), som gör det möjligt för institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten av detta intygande på grund av de upplysningar som institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med i enlighet med AML/KYC-förfaranden (punkt A). Om intygandet från kontohavaren bekräftar att kontohavaren har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat finansiella institutet ska enligt punkt B betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto och intygandet ska dock även innehålla kontoinnehavarens födelsedatum samt skatteregistreringsnummer avseende den medlemsstaten utom då skatteregistreringsnummer inte har utfärdats av den behöriga medlemsstaten eller annan hemvistjurisdiktion (undantaget enligt avsnitt I punkt D). Om institutet på grund av en ändring i förhållandena av ett nytt enskilt konto får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet är inkorrekt eller otillförlitligt, institutet kan inte förlita sig på det utan ska inhämta ett giltigt intygande från kontohavaren i vilken kontohavarens skatterättsliga hemvist fastställs (punkt C).

Avsnitten V och VI. Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga och nya enhetskonton.

Redan befintliga enhetskonton

Redan befintligt konto avser ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015 men det avser också några andra konton.

Om ett redan befintligt enhetskontos sammanlagda saldo eller värde av den 31 december 2015 inte överstiger ett eurobelopp motsvarande 250 000 USD, kontot behöver inte granskas, identifieras eller rapporteras som ett rapporteringspliktigt konto förrän saldon eller värdet överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande kalenderår. Institutet kan dock besluta (antingen avseende alla dessa konton eller, separat, avseende en tydligt identifierad grupp av dem) att granska, identifiera eller rapportera dessa konton. Man ska alltid granska de konton vilkas sammanlagda saldo eller värde den 31 december 2015 överstiger den nedre gräns som anges i euro och som är USD-bunden och de konton som inte då överstiger denna nedre gräns men gör det den sista dagen något efterföljande kalenderår (punkt B). Av dessa konton är rapporteringspliktiga endast de som innehas av 1) en eller flera enheter som är rapporteringsskyldiga personer eller av 2) passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer (punkt C).

För att fastställa om enheten är en rapporteringsskyldig person, ska man först granska de upplysningar som innehas för regleringsändamål eller kundrelationsändamål (också upplysningar som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden) för att fastställa om upplysningarna visar att kontohavaren har sin hemvist i en medlemsstat. Upplysningar som visar detta omfattar också platsen för enhetens bildande eller organisation eller en adress i en medlemsstat (punkt D.1 a). Om upplysningarna visar att kontohavaren har sin hemvist i en medlemsstat, det finansiella institutet ska betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto utom då det från kontohavaren inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som

är allmänt tillgängliga, rimligen fastställer att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person (punkt D.1 b).

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska i fråga om en kontohavare av ett redan befintligt konto (inklusive en enhet som är en rapporteringsskyldig person) fastställa om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon av personerna med bestämmande inflytande över sådan enhet är en rapporteringsskyldig person kontot ska betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När institutet fastställer ovanstående ska den följa riktlinjerna i punkt D.2 led a—c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast. För att fastställa om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet institutet ska från kontohavaren inhämta ett intygande där dennes status fastställs, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får institutet förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras enligt AML/KYC-förfaranden (led a). För att fastställa om en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person får institutet förlita sig på upplysningar som inhämtats och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden när det är fråga om ett redan befintligt enhetskonto som innehåses av en eller flera icke-finansiella enheter och vars sammanlagda saldo eller värde inte överstiger ett eurobelopp motsvarande 1 000 000 USD (underpunkt c led i), eller ett intygande från kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande från den eller de medlemsstater eller den eller de andra jurisdiktioner där personen med bestämmande inflytande har sin skatterättsliga hemvist (underpunkt c led ii).

Om ett redan befintligt enhetskontos sammanlagda saldo eller värde överstiger den 31 december 2015 ett eurobelopp motsvarande 250 000 USD, granskningen ska utföras senast den 31 december 2017 (punkt E led 1). Om detta inte sker den 31 december 2015 men densamma dag något efterföljande år, granskningen ska slutföras före utgången av det kalenderår som följer på det år då detta sker (punkt E led 2).

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet på grund av en ändring i förhållandena av ett redan befintligt enhetskonto får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitligt, det ska fastställa kontots status på nytt enligt förfarandena i punkt D (punkt E.3).

Nya enhetskonton

Nytt konto avser ett finansiellt konto (som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och) som öppnas den 1 januari 2016 eller senare, såvida det inte behandlas som ett redan befintligt konto i vissa fall.

Det finns inga sådana minimibelopp för nya enhetskonton som skulle inverka på omfattning av kontrollförpliktelsen.

Också för dessa kontons del är föremålet för fastställande den omständighet om 1) kontot innehåses av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller 2) av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.

För att fastställa om enheten är en rapporteringspliktig person det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska inhämta ett intygande (det kan vara en del av dokumentationen vid kontots

öppnande från kontohavaren), som tillåter institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist och bekräfta rimligheten i intygandet på grund av de upplysningar som det inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden (punkt 1 första satsen i led a). Om enheten anger att den inte har någon skatterättslig hemvist, institutet får förlita sig på adressen till dess huvudkontor för att fastställa kontohavarens hemvist (punkt 1 andra satsen i led a). Om intygandet visar att kontohavaren har hemvist i en medlemsstat, institutet ska betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida den inte på basis av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga med rimlighet fastställer att kontoinnehavaren inte är en rapporteringsskyldig person i fråga om den medlemsstaten (punkt 1 led b).

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska också i fråga om en kontohavare av ett nytt enhetskonto (inklusive en enhet som är en rapporteringsskyldig person) fastställa om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon person med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten är en rapporteringsskyldig person kontot ska betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer detta ska den följa riktlinjerna i punkt A.2 led a—c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet ska det förlita sig på ett intygande från kontohavaren för att fastställa dennes status, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut som inte är en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 led b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får det förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden (punkt 2 led b). För att fastställa om en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande (punkt 2 led c).

Avsnitt VII. Särskilda regler om åtgärder för kundkännedom. Enligt punkt A får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller på styrkande dokumentation om det känner till eller har anledning att känna till att de är inkorrekta eller otillförlitliga.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får enligt punkt B anta att en fysisk person som är förmånstagare (men inte försäkringstagare) till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som får en dödsfallsförmån, inte är en rapporteringsskyldig person och betrakta ett sådant finansiellt konto som ett icke rapporteringspliktigt konto, såvida institutet inte på grund av sådana upplysningar som det har inhämtat i fråga om förmånstagaren och som innehåller i avsnitt III punkt B beskrivna indicier har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person. Om det har denna faktiska kännedom eller anledning att känna det, ska den följa förfarandena i avsnitt III punkt B (Förfaranden som gäller för lågvärdekonton).

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en medlems andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett finansiellt konto som inte är rapporteringspliktigt konto fram till den dag då en summa ska utbetalas till den anställda, försäkringstagaren eller förmånstagaren, om detta konto som är en medlems andel i ett sådant avtal uppfyller tre krav, dvs. gruppförsäkringsavtalet med kontantvärde eller grupplivränteavtalet är ställt till en arbetsgivare och täcker 25 eller fler anställda eller försäkringstagare, de anställda eller försäkringstagarna har rätt att erhålla det kontrakts-

värde som är kopplat till deras andel och namnge förmånstagare för den förmån som ska utbetalas vid den anställdes död och det sammanlagda belopp som ska utbetalas till en anställd, försäkringstagare eller förmånstagare överstiger inte ett eurobelopp motsvarande 1 000 000 USD.

Enligt punkt C ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de finansiella konton som innehas av en fysisk person lägga samman samtliga finansiella konton som förvaltas av detta institut eller av en närstående enhet, men endast om dess it-system kopplar de finansiella kontona till ett dataelement (som ett kundnummer eller skatteregistreringsnummer) samt tillåter sammanläggning av kontosaldon och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto påförs det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot (punkt C.1). Likadana regler gäller i fråga om enhetskonton (punkt C.2).

För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för ett finansiellt konto som innehas av en person i syfte att avgöra om ett finansiellt konto är ett högvärdekonto det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska även lägga samman samtliga finansiella konton som en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till direkt eller indirekt ägs, kontrolleras eller har öppnats (förutom i egenskap av förvaltare) av en och samma person (punkt C.3).

Avsnitt VIII. Definierade begrepp. Rapporteringsskyldigt finansiellt institut avser finansiellt institut som inte är ett icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Ett finansiellt institut är ett finskt finansiellt institut om det har sin hemvist i Finland, med undantag av en filial av ett sådant finskt finansiellt institut vilken är belägen utanför Finland. Ett finskt finansiellt institut omfattar också en filial av ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i Finland om filialen är belägen i Finland (punkt A.1). Noggrannare bestämmelser om hemvistet av ett finansiellt institut ingår i punkt 3 (Ett finansiellt instituts hemvist) i bilaga II (KOMPLETTERANDE REGLER OM RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON).

Finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion avser ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion och en filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i en sådan deltagande jurisdiktion (punkt A.2). Deltagande jurisdiktion avser i fråga om Finland övriga medlemsstater, övriga jurisdiktioner med vilka Finland har en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen tillhandahåller de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och vilken jurisdiktion identifieras i en förteckning som offentliggörs av Finland och anmäls till Europeiska kommissionen, övriga jurisdiktioner med vilka unionen har en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen kommer att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I och vilken jurisdiktion identifieras i en förteckning som offentliggörs av kommissionen.

Ett finansiellt institut avser ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag. Depåinstitut avser en enhet där innehav av finansiella tillgångar för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten. Detta villkor uppfylls om enhetens bruttointäkter från innehav av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster utgör minst 20 procent av dess bruttointäkter under den period som är kortast av antingen den treårsperiod som avslutas den 31 december (eller det slutdatum som gäller för räkenskapsår som inte är kalenderår) det år som föregår det år då bedömningen görs, eller den period som enheten har existerat. Investeringsenhet avser a) en enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva för en kund eller för en kunds räkning handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminter, portföljförvaltning eller annan investering, administ-

ration eller förvaltning av finansiella tillgångar för andra personers räkning, eller b) en enhet vars bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant depåinstitut, inlåningsinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan investeringsenhet som beskrivs i led a. Villkoret för att bedriva huvudsakligen näringsverksamhet (led a) eller villkoret för att bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar (led b), är uppfyllt om enhetens bruttointäkter från verksamheten är minst 50 procent av dess bruttointäkter under den period som är kortast av antingen den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, eller den period som enheten har existerat. Investeringsenhet omfattar inte en enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.8 led d—g är en aktiv icke-finansiell enhet.

Tolkningen av punkt A.1—6 ska enligt punkt A.6 tredje led stämma överens med motsvarande formuleringar i definitionen av financial institution i rekommendationerna (INTERNATIONAL STANDARDS ON COMBATING MONEY LAUNDERING AND THE FINANCING OF TERRORISM & PROLIFERATION, The FATF Recommendations, February 2012, <http://www.fatf-gafi.org>) från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF).

Finansiella tillgångar omfattar både traditionella värdepapper och modernare instrument.

Specificerat försäkringsföretag avser en enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigat att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal.

Icke-rapporteringsskyldiga (befriade från rapporteringsskyldigheten) finansiella institut är, under vissa villkor och helt eller dels, myndighetsenheter och internationella organisationer i Finland och Finlands Bank och deras pensionsfonder, undantagna företag för kollektiva investeringar, vissa pensionsfonder och kvalificerade kreditkortsutfärdare (begränsningar hindrar insättningar). Befrielsen berör också annan enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och som liknar någon av de ovan angivna enheter (exklusive undantaget företag för kollektiva investeringar,) samt finns uppförd på den förteckning över icke rapporteringsskyldiga finansiella institut som avses i artikel 8.7 a i direktivet och som uppsätts på grund av medlemsstaternas anmälningar, om det finansiella institutets status som en icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftet med direktivet (punkt B).

Finansiellt konto avser (punkt C) ett konto hos ett finansiellt institut, inklusive inlåningskonto och depåkonto. I fråga om en investeringsenhet är det andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet. Begreppet omfattar inte andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är en investeringsenhet enbart på grundval av att den erbjuder investeringsrådgivning till kund och agerar på sådan kunds vägnar eller hanterar portföljer för kund och agerar på sådan kunds vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut än en sådan enhet (punkt C.1 a). När det är fråga om ett finansiellt institut som inte beskrivs i punkt C.1 a, finansiellt konto omfattar andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I, samt försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut, dock inte icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett undantaget konto.

Begreppet undantaget konto (som inte behöver rapporteras) avser vissa individuella pensionskonton som är reglerade eller ingår som en del i en registrerad eller reglerad pensionsordning

med syfte att tillhandahålla pensionsförmåner såvitt kontot är förknippat med skattelättnader, det rapporteras årligen till skattemyndigheterna, utbetalningar är möjliga (utan straff) endast i vissa fall och det finns en övre gräns för de årliga insättningar. Begreppet avser också ett konto som regleras som investeringsinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och som är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad eller som regleras som sparinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och som uppfyller vissa ovan beskrivna förutsättningar beträffande reglering, skattemässig behandling, begränsningar på uttag och insättningar. Begreppet avser också (med vissa förutsättningar) livförsäkringsavtal, konton som innehas uteslutande av dödsbo, konton som upprättats på grund av en order av en domstol eller i samband med vissa rättshandlingar, inlåningskonto, samt annat konto med låg risk för att utnyttjas för skatteundandragande.

Rapporteringspliktigt konto avser ett finansiellt konto som förvaltas av ett finskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut och innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller en passiv icke-finansiell enhet som har personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, förutsatt att det har identifierats som ett sådant i enlighet med åtgärderna för kundkännedom (punkt D led 1). Rapporteringsskyldig person avser en sådan person i en annan medlemsstat än Finland som inte är ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt på etablerade värdepappersmarknader, ett bolag som är en närstående enhet till ett detta bolag, en myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller ett finansiellt institut. En person i en medlemsstat avser en fysisk person eller enhet med hemvist i en annan medlemsstat än Finland enligt denna andra medlemsstats skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i sådan annan medlemsstat. När det är fråga om en enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person (partnership), en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar (limited liability partnership) eller liknande juridisk konstruktion utan skatterättslig hemvist, anses den ha hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns (punkt D led 2).

Person med bestämmande inflytande avser fysisk person som utövar kontroll över en enhet. Den avser i fråga om en trust stiftare, förvaltare, beskyddare, förmånstagare eller förmånstägarkrets och annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten, och i fråga om en annan juridisk konstruktion person i motsvarande eller liknande ställning. Tolkningen av begreppet måste stämma överens med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (punkt D led 5).

Icke-finansiell enhet, passiv icke-finansiell enhet och aktiv icke-finansiell enhet definieras i punkt D led 6—8. Icke-finansiell enhet avser varje enhet som inte är ett finansiellt institut. Passiv icke-finansiell enhet, i fråga om vilken man ska beträffande enhetskonton fastställa om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, avser varje icke-finansiell enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet, eller en investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 led b och som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. Icke-finansiell enhet är aktiv icke-finansiell enhet om den uppfyller något av åtta kriterier: a) mindre än 50 % av dess bruttointäkter under föregående rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter och mindre än 50 % av de tillgångar som innehades av enheten under föregående rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva intäkter, b) aktierna i denna enhet är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller enheten är en närstående enhet till en enhet vars aktier är föremål för sådan handel, c) enheten är en myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller en enhet som helt ägs av någon av dessa, d) väsentligen all verksamhet i enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet, men enheten ska inte anses ha denna status om den fungerar som eller utger sig för att vara en investeringsfond (en private equity-

fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål), e) enheten bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en finansiell enhet, förutsatt att enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då enheten först etablerades, f) enheten har inte varit en finansiell enhet under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet, g) enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella enheter, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet, eller h) enheten har etablerats och är verksam i den medlemsstat eller jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för konstnärliga, vetenskapliga och religiösa eller andra välgörenhetsmässiga ändamål, eller är verksam och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd.

Kontohavare är den person som den kontohållande finansiella enheten har registrerat eller identifierat som innehavare av ett finansiellt konto. I fråga om representation behandlas som vanligt huvudmannen som kontohavare inte representanten (person som inte är ett finansiellt institut). I fråga om försäkringsavtal med kontantvärde och ett livränteavtal tillämpas särskilda bestämmelser.

Förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt avser de förfaranden som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av.

Närstående enhet är i) en enhet som kontrollerar eller kontrolleras av en annan enhet, ii) en enhet som står under gemensam kontroll med en annan enhet eller iii) två enheter som är investeringsenheter enligt punkt A.6 b och står under gemensam företagsledning, och ledningen uppfyller kraven på åtgärder för kundkännedom för sådana investeringsenheter. Med kontroll avses direkt eller indirekt innehav av över 50 % av rösterna och värdet i en Enhet.

Skatteregistreringsnummer avser identifikationsnummer för skattebetalare eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Styrkande dokumentation avser a) ett hemvistintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan i den medlemsstat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist, b) för fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av det i a) nämnda myndighetsorgan och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål, c) när det är fråga om en enhet, officiella handlingar som utfärdats av det i a) nämnda myndighetsorgan och som innehåller enhetens namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den medlemsstat eller i den jurisdiktion där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den medlemsstat eller jurisdiktion där enheten bildades eller organiserades, och d) årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

Beträffande ett redan befintligt enhetskonto får rapporteringsskyldiga finansiella institut använda som styrkande dokumentation varje klassificering i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren och som fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode.

Avsnitt IX. Faktiskt genomförande. Enligt ingressen ska det i enlighet med artikel 8.3a i direktivet i en medlemsstat finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom, inbegripet 1) regler för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom, 2) regler enligt vilka det krävs att rapporteringsskyldiga finansiella institut för register över de åtgärder som vidtas och de belägg som åberopas för att genomföra förfarandena ovan samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar, 3) administrativa förfaranden för att verifiera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom, och administrativa förfaranden för uppföljning av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut när icke dokumenterade konton rapporteras, 4) administrativa förfaranden för att säkerställa att risken är fortsatt låg för att de enheter och konton som enligt nationell lagstiftning är icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton ska användas för skatteundandragande och 5) effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma tillrätta med bristande efterlevnad.

Bilaga II. KOMPLETTERANDE REGLER OM RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON

I dessa regler har beaktats att vissa delar av kommentaren till den globala standarden för automatiskt informationsutbyte inte kan tillämpas som sådana inom EU.

1. Ändrade förhållanden. Ändrade förhållanden avser varje förändring som leder till tillägg av upplysningar som är relevanta för en persons status eller som annars står i strid med persons status. De omfattar även varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende kontohavarens konto (inbegripet tillägg, ersättning eller annan förändring avseende en kontohavare) eller varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende varje konto som är knutet till ett sådant konto (regler för sammanläggning av konton i bilaga I avsnitt VIII C.1—3 ska tillämpas) om förändringen eller tillägget av upplysningar påverkar kontohavarens status.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har gjort en kontroll av hemvistadressen enligt bilaga I avsnitt III punkt B.1, och ändrade förhållanden gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att den ursprungliga styrkande dokumentationen (eller annan motsvarande dokumentation) är felaktig eller otillförlitlig, det måste senast den sista dagen på kalenderåret i fråga eller annan lämplig rapporteringsperiod eller 90 kalenderdagar efter anmälan eller upptäckten av sådana ändrade förhållanden, inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist(er). Om det inte kan inhämta intyganden och den styrkande dokumentationen till denna dag det måste tillämpa sökningen i elektroniska arkiv enligt bilaga I avsnitt III punkt B.2—6.

2. Intyganden för nya enhetskonton. När ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut fastställer i fråga om ett nytt enhetskonto, om person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person, får det använda endast ett intygande, antingen från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande.

3. Ett finansiellt instituts hemvist. Ett finansiellt institut har sin hemvist i en medlemsstat om den omfattas av medlemsstatens jurisdiktion (medlemsstaten kan ålägga det rapporteringsskyldiga finansiella institutet en rapporteringsskyldighet). Om ett finansiellt institut har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat omfattas den i allmänhet av medlemsstatens jurisdiktion och är således ett finansiellt institut i den medlemsstaten. När det är fråga om en trust som

är ett finansiellt institut (oavsett om den har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat) anses trusten omfattas av en medlemsstats jurisdiktion om en eller flera av dess förvaltare har sin hemvist i denna medlemsstat, utom om trusten rapporterar samtliga uppgifter som krävs i enlighet med detta direktiv med avseende på rapporteringspliktiga konton som förvaltas av trusten till en annan medlemsstat eftersom den har sin skatterättsliga hemvist i denna andra medlemsstat. Om ett finansiellt institut (med undantag för trust) inte har någon skatterättslig hemvist (t.ex. eftersom den behandlas som skatterättslig transparent eller är belägen i en jurisdiktion som inte har inkomstskatt) anses den lyda under en medlemsstats jurisdiktion och är således ett finansiellt institut i en medlemsstat om a) den är registrerad enligt medlemsstatens lagstiftning, b) den har sin företagsledning (inbegripet faktisk företagsledning) i medlemsstaten eller c) den omfattas av finansiell tillsyn i medlemsstaten. Om ett finansiellt institut (med undantag för trust) har sin hemvist i två eller fler medlemsstater kommer det att omfattas av skyldigheterna avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom i den medlemsstat där det förvaltar det eller de finansiella kontona.

4. Kontoförvaltning. Ett konto anses i allmänhet förvaltas av ett finansiellt institut i följande fall: a) ett depåkonto förvaltas av det finansiella institut som förvaltar tillgångarna på kontot (inbegripet ett finansiellt institut som i egenskap av mäklare innehar tillgångar för en kontohavare i detta institut), b) ett inlåningskonto förvaltas av det finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på kontot (utom ett ombud för ett finansiellt institut oavsett om ombudet är ett finansiellt institut), c) ränta på aktiekapital eller lån som utgör ett finansiellt konto i ett finansiellt institut förvaltas av ett sådant finansiellt institut, d) ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal förvaltas av det finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på avtalet.

5. Truster som är passiva icke-finansiella enheter, hemvist. En enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person (partnership), en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar (partnership) eller liknande juridisk konstruktion som enligt bilaga I avsnitt VIII punkt D.3 inte har någon skatterättslig hemvist, anses ha hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. En juridisk person eller juridisk konstruktion anses likna en delägarbeskattad juridisk person och en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar om den inte behandlas som en beskattningsbar enhet i en medlemsstat enligt dess skattelagstiftning. För att undvika dubbelrapportering (med tanke på omfattningen av begreppet personer med bestämmande inflytande i fråga om truster) avses en trust som är en passiv icke-finansiell enhet inte vara en liknande juridisk konstruktion.

6. Adress till enhetens huvudkontor. Punkt E.6 led c i bilaga I avsnitt VIII förutsätter bland annat att den officiella dokumentationen om en enhet innehåller adressen till enhetens huvudkontor antingen i den medlemsstat eller i den jurisdiktion där den uppger sig ha sin hemvist, eller den medlemsstat eller jurisdiktion där den bildades eller organiserades. Adressen till enhetens huvudkontor är i allmänhet platsen för dess faktiska företagsledning. Adressen till ett finansiellt institut där enheten för ett konto, en postbox eller en adress som används enbart för post är inte adressen till dess huvudkontor såvida inte denna adress är den enda adress som den använder och anges som dess registrerade adress i dess organisationsdokumentation. En adress som tillhandahålls med anvisningar om att hålla kvar all post till adressen i fråga är inte heller adressen till enhetens huvudkontor.

Artiklarna 2—4. Införlivande. Ikraftträdande. Adressater. Artiklarna omfattar bestämmelserna om direktivets införlivande (artikel 2), bestämmelsen om ikraftträdande av direktivet (artikel 3) och slutligen bestämmelsen om adressater (artikel 4).

2 Lagförslagen

2.1 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG

1 §. *Genomförande av direktivet.* Till paragrafen skulle fogas hänvisning till direktiv 2014/107/EU.

2 §. *Tillämpningsområde.* Till tillämpningsområdet fogas lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton till andra medlemsstaters behöriga myndigheter varom bestäms i artikel 8 punkt 3 a andra led i direktivet.

3 §. *Samarbetsformer.* Uttrycket utbyte av upplysningar i paragraf 3 ska preciseras genom att nämna separat utbyte av upplysningar utan begäran, utbyte av upplysningar på begäran och automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital. Till paragrafen fogas som ny samarbetsform lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton genom automatiskt utbyte av upplysningar varom stadgas i artikel 8 punkt 3 a.

5 a §. *Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton.* Till lagen fogas en ny paragraf 5 a som berör förpliktelser av finska finansiella institut i fråga om sökande och rapportering av upplysningar om finanskonton. Rapportörande finansiella institut ska föra register över de åtgärder som vidtas och de belägg som åberopas för att genomföra förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom och vidta lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar (punkt 2 i avsnitt IX i bilaga I). Rapportörande finansiella institut ska också genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto för vilket det finns en kundansvarig (punkt C.9 i avsnitt III i bilaga I) och rapportera på begäran om dessa förfaranden till den behöriga myndigheten, underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter när överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt (artikel 21 punkt 2). Rapportörande finansiella institut ska dessutom underrätta varje berörd rapporteringsskyldig fysisk person om att de upplysningar om denne som avses i artikel 8.3 a i handräckningsdirektivet kommer att samlas in och överföras enligt handräckningsdirektivet och tillhandahålla denna person med alla upplysningar som denne är berättigad till enligt personuppgiftslag i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapporterar dessa upplysningar till den behöriga myndigheten i dess hemvistmedlemsstat och bevara handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras i minst fem år från det att kontot avslutas (artikel 25 punkt 4).

5 b §. *Den behöriga myndighetens skyldigheter i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton.* Till lagen fogas en ny artikel 5 b som berör de särskilda förpliktelser av den behöriga myndigheten som bestäms i handräckningsdirektivets artikel 8 punkt 7 a och punkt 4 i avsnitt IX i bilaga I och i artikel 21 punkt 2 tredje led och punkt 3 i avsnitt IX i bilaga I.

5 c §. *Kringgående av bestämmelser om rapportering av finansiella konton.* Punkt 1 i avsnitt IX i bilaga I förutsätter regler för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom. Anti-kringgående bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande, närmast § 28 (Kringgående av skatt), hänför sig till verkställande av beskattningen så att de kan inte till-

lämpas när det är fråga om att följa förfaranden för rapportering och åtgärderna för kundkännedom. Av denna anledning skulle man ta i lagen en särskild bestämmelse om kringgående av bestämmelser om rapportering. Enligt denna bestämmelse kan oavsett av denna lag och direktivet ett finansiellt konto anses vara ett rapporteringspliktigt konto och ett finansiellt institut anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om 1) en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto enligt punkt D i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet eller att ett finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt punkt A i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och 2) det skulle strida mot syftet med handräckningsdirektivet om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

2.2 Lagen om beskattningsförfarande

17 b §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter med anledning av rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG.* Det föreslås att det till lagen om beskattningsförfarande fogas en ny 17 b § om tredje mans upplysningsskyldighet för verkställandet av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG. Samtidigt kan övriga relevanta paragrafer i lagen om beskattningsförfarande utan specialarrangemang tillämpas även på dessa fall.

Enligt paragrafens moment 1 ska ett rapporterande finländskt finansinstitut ge Skatteförvaltningen de uppgifter som behövs för att tillämpa direktivet. För att utreda sin anmälningsskyldighet måste ett finansinstitut analysera sin verksamhet för att utreda om det är ett i direktivet avsett rapporterande finländskt finansinstitut. I moment förpliktas de anmälningsskyldiga även följa den aktsamhetsprocedur (due diligence) som avses i avsnitten I—IX i bilaga I och bilaga II till direktivet, för att identifiera rapporteringspliktiga finanskonton och kontoinnehavare samt beskattningsmässig hemviststat.

I paragrafens moment 2 ges Skatteförvaltningen rätt att bestämma om de valmöjligheter som ges i direktivet och dess bilaga I och som berör användning av tjänsteleverantörer för att fullgöra skyldigheter avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom samt alternativ användning av vissa sökningsmetoder. För dylika procedurer och tekniska detaljer som begränsar direktivets tillämpningsområde är det ändamålsenligt att Skatteförvaltningen avgör vilket alternativ som ska tillämpas. I momentet föreslås att Skatteförvaltningen ges fullmakt att utfärda noggrannare bestämmelser om tillämpningen av aktsamhetsförfarandet, om de upplysningar som ska lämnas samt om tidpunkt och metod för hur upplysningarna lämnas. Skatteförvaltningen kan även begränsa upplysningsskyldigheten. Motsvarande bestämmelse finns i övriga paragrafer som berör den allmänna skyldigheten att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande.

2.3 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

3 § och 13 §. Det skulle inkluderas i paragrafen en hänvisning till direktivet 2014/107/EU.

2.4 Lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

2 a §. *Närmare bestämmelser för samfund med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i skatteavtalsstater.* Det skulle tas i paragrafen en hänvisning till direktivet 2014/107/EU.

3 Ikraftträdande

Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Därför föreslås det att lagarna träder i kraft den 1 januari 2016.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att direktivet genomförs genom en så kallad blandad genomförandelag av samma typ som de blandade ikraftträdandelagar som används för att sätta i kraft fördrag. Enligt en genomförandebestämmelse i blankettform ska de bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftning iakttas i Finland som lag. Utöver bestämmelse i blankettform innehåller lagförslaget de sakliga bestämmelser som behövs för genomförandet av skyldigheter i direktivet och direktivets tillämpning.

Grundlagsutskottet har framhåvt att bland annat de allmänna kraven på att regleringen beträffande grundrättigheter är noggrann och skarpt avgränsad samt att gott skrivsätt iakttas förutsätter att Europeiska unionens bestämmelser intas i den nationella lagstiftningen huvudsakligen genom sådana nationella bestämmelser som motsvarar sakinnehållet i EU-bestämmelser. Utskottet har emellertid ansett att det inte har funnits statsförfattningsrättsliga hinder för blandad genomförandeteknik av samma typ som föreslås användas i propositionen då det har varit fråga om genomförande av rambeslut (GrUU 18/2003 rd, GrUU 50/2006 rd och GrUU 23/2007 rd). Också när det gäller den blandande regleringen i genomförande av rambeslut måste de ovan nämnda allmänna kraven på reglering av genomförande uppfyllas (GrUU 50/2006 rd och GrUU 23/2007 rd).

Som regler för att harmonisera lagstiftningen liknar rambeslut direktiven (GrUU 10/1998 rd). Bägge författningstyperna förpliktar medlemsstaterna när det gäller de resultat som ska uppnås men överlåter åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt. På grund av likheterna i dessa regleringsformer finns det inte något hinder för användning av blandad genomförandeteknik i genomförande av det föreliggande direktivet.

Det är motiverat att genomföra handräckningsdirektivet genom en blandad genomförandelag. Bestämmelserna i direktivet kan anses vara så detaljerade och noggranna att de tillsammans med genomförandelagen bildar en sådan helhet av reglering som kan anses uppfylla de allmänna krav som ställs på reglering av genomförandet. I direktivet bestäms om verksamheten mellan medlemsstaternas myndigheter och det kan antas att myndigheterna väl känner till de ifrågavarande bestämmelserna. De bestämmelser i direktivet och i synnerhet i dess bilagor som gäller rapporteringsskyldiga finansinstitut och rapporteringspliktiga konton samt rapportering och åtgärder för kundkännedom är å sin sida mycket detaljerade. Också det tidigare handräckningsdirektivet har genomförts på motsvarande sätt (RP 190/2012). I lagförslaget ingår inte sådana bestämmelser som skulle vara problematiska ur grundlagens synvinkel. Förslaget kan därför godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 3 punkten och 3 § och
fogas till 2 § en ny 4 punkt och till lagen nya 5 a—5 c § som följer:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

3) behandlas ärenden som gäller vidarebefordran av upplysningar som tagits emot från ett tredjeland och ärenden som gäller upplysningar som överlämnas till ett tredjeland,

4) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga konton till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar utan föregående begäran, utbyte av upplysningar på begäran, automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital, lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton genom automatiskt utbyte av upplysningar, rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

5 a §

Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Rapporterande finska finansiella institut ska

1) föra register över de åtgärder som vidtas vid tillämpning av reglerna för rapportering och kundkännedom i avsnitten I—IX i bilaga I och bilaga II till handräckningsdirektivet och vid lämnande av upplysningarna och de belägg som åberopas för att genomföra dessa förfaranden samt genomföra lämpliga åtgärder för att inhämta dessa upplysningar,

2) säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto som denne är kundansvarig för samt rapportera på begäran om detta förfarande till den behöriga myndigheten,

3) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt,

4) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om att de upplysningar om honom eller henne som avses i artikel 8.3 a i handräckningsdirektivet kommer att samlas in och överföras enligt direktivet samt tillhandahålla personen i fråga alla upplysningar han eller hon är berättigad till enligt personuppgiftslagen (523/1999) i tillräckligt god tid för att han eller hon ska kunna utöva sina rättigheter i kap 6 i personuppgiftslagen vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan upplysningarna rapporteras till den behöriga myndigheten,

5) bevara upplysningar som behandlats i enlighet med handräckningsdirektivet i sex år från det år då att åtgärder för att identifiera konton utfördes eller ett konto avslutades.

5 b §

Den behöriga myndighetens skyldigheter i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Den behöriga myndigheten ska

1) säkerställa att sådana finska icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och finska undantagna konton som befriats uppfyller de krav som anges i punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet och att risken är låg för att de ska användas för skatteundandragande och att inte deras status som icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller undantaget konto äventyrar handräckningsdirektivets syften,

2) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt,

3) verifiera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom och idka kontroll över de rapporteringsskyldiga finansiella institut, som rapporterar icke dokumenterade konton.

5 c §

Kringgående av bestämmelserna om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Trots vad som föreskrivs i handräckningsdirektivet och denna lag kan ett finansiellt konto betraktas som ett rapporteringspliktigt konto och ett finansiellt institut som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om

1) en person med hemvist i en annan medlemsstat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto enligt punkt D i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet eller att ett fi-

nansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt punkt A i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet, och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha varit det huvudsakliga syftet med förfarandet, och

2) det skulle strida mot handräckningsdirektivets syfte om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) en ny 17 b § som följer:

17 b §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter med anledning av rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG

Ett sådant rapporterande finskt finansinstitut som avses i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, ska lämna Skatteförvaltningen de uppgifter som behövs för tillämpningen av direktivet. Ett rapporterande finskt finansinstitut är skyldigt att iaktta de förpliktelser som i direktivet och dess avsnitt I—IX i bilaga I och bilaga II åläggs finska rapporterande finansinstitut samt den aktsamhetsprocedur som anges i dem för identifiering av konton.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur rapporterande finska finansinstitut i enlighet med punkt D i avsnitt II i bilaga I till direktivet kan använda sig av tjänsteleverantörer för att fullgöra de i nationell lagstiftning avsedda skyldigheter avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom och tillämpa i enlighet med punkt E i avsnitt II i bilaga I förfaranden för kundkännedom för nya konton på redan befintliga konton och förfaranden för kundkännedom för högvärdekonton på lågvärdekonton. Dessutom får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av direktivets aktsamhetsprocedur, om de uppgifter som ska lämnas, om tidpunkten och sättet för lämnande av uppgifter, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 3 § 5 mom. och 13 § 1 mom. 3 punkten underpunkt a, sådana de lyder, 3 § 5 mom. i lag 1402/2014 och 13 § 1 mom. 3 punkten underpunkt a i lag 887/2013, som följer:

3 §

Källskatt ska inte betalas på dividend som betalas till ett i Finland begränsat skattskyldigt samfund som motsvarar ett samfund enligt 33 d § 4 mom. i inkomstskattelagen eller 6 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och dividenden är skattefri enligt dessa bestämmelser om den betalas till ett inhemskt samfund. Samfundet ska inte heller betala källskatt på i 33 e § i inkomstskattelagen och i 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsett överskott som ett andelslag betalar, på i 33 a, 33 b och 33 f § i inkomstskattelagen och i 6 a och 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsedd utbetalning av medel som ska betraktas som dividend eller överskott och som gjorts från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet, på vinstandel i och ränta på grundfundsandelar och placeringar i tillskottsfonder som en inhemsk sparbanks betalar samt på ränta på garantikapital som ett ömsesidigt försäkringsbolag och en försäkringsförening betalar. En förutsättning för skattefrihet är att samfundet har hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat. Dessutom förutsätts att källskatt enligt dividendtagarens utredning i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på grundval av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan Finland och dividendtagarens hemviststat.

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat, och

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 2 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 187/2013, som följer:

2 a §

Närmare bestämmelser för samfund med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i skatteavtalsstater

Denna lag tillämpas inte på utländska samfund med hemvist i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat som avses i 2 § 3 mom. 2 punkten, förutsatt att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, gäller staten i fråga eller att det med staten avtalats om ett sådant informationsutbyte i skatteärenden mellan myndigheterna som tillsammans med de avtalsslutande staternas interna lagstiftning möjliggör ett tillräckligt informationsutbyte för tillämpningen av denna lag. Vidare förutsätts att samfundet faktiskt har etablerat sig i hemviststaten och de facto bedriver ekonomisk verksamhet där.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 26 november 2015

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Alexander Stubb

1.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 3 punkten och 3 § och

fogas till 2 § en ny 4 punkt och till lagen nya 5 a—5 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Genomförande av direktivet

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder *ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

2 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

3) behandlas ärenden som gäller vidarebefordran av upplysningar som tagits emot från ett tredjeland och ärenden som gäller upplysningar som överlämnas till ett tredjeland.

3) behandlas ärenden som gäller vidarebefordran av upplysningar som tagits emot från ett tredjeland och ärenden som gäller upplysningar som överlämnas till ett tredjeland,

4) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga konton till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

Gällande lydelse

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar, rätt för tjänstemän som bemyndigats av behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

Föreslagen lydelse

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar *utan föregående begäran*, utbyte av upplysningar *på begäran*, automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital, lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton *genom automatiskt utbyte av upplysningar*, rätt för tjänstemän som bemyndigats av *en* behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

5 a §

Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Rapporterande finska finansiella institut ska

1) föra register över de åtgärder som vidtas vid tillämpning av reglerna för rapportering och kundkännedom i avsnitten I—IX i bilaga I och bilaga II till handräckningsdirektivet och vid lämnande av upplysningarna och de belägg som åberopas för att genomföra dessa förfaranden samt genomföra lämpliga åtgärder för att inhämta dessa upplysningar,

2) säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto som denne är kundansvarig för samt rapportera på begäran om detta förfarande till den behöriga myndigheten,

3) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt,

4) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om att de upplysningar om honom eller henne som avses i artikel 8.3 a i handräckningsdirektivet kommer att samlas in och överföras enligt direktivet samt till-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

handahålla personen i fråga alla upplysningar han eller hon är berättigad till enligt personuppgiftslagen (523/1999) i tillräckligt god tid för att han eller hon ska kunna utöva sina rättigheter i kap 6 i personuppgiftslagen vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan upplysningarna rapporteras till den behöriga myndigheten,

5) bevara upplysningar som behandlats i enlighet med handräckningsdirektivet i sex år från det år då åtgärder för att identifiera konton utfördes eller ett konto avslutades.

5 b §

Den behöriga myndighetens skyldigheter i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Den behöriga myndigheten ska

1) säkerställa att sådana finska icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och finska undantagna konton som befriats uppfyller de krav som anges i punkterna B.I c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet och att risken är låg för att de ska användas för skatteundandragande och att inte deras status som icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller undantaget konto äventyrar handräckningsdirektivets syften,

2) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt,

3) verifiera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom och idka kontroll över de rapporteringsskyldiga finansiella institut, som rapporterar icke dokumenterade konton.

5 c §

Kringgående av bestämmelserna om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Trots vad som föreskrivs i handräckningsdirektivet och denna lag kan ett finansiellt konto betraktas som ett rapporteringspliktigt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

konto och ett finansiellt institut som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om

1) en person med hemvist i en annan medlemsstat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto enligt punkt D i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet eller att ett finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt punkt A i avsnitt VIII i bilaga I till handräckningsdirektivet, och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha varit det huvudsakliga syftet med förfarandet, och

2) det skulle strida mot handräckningsdirektivets syfte om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 3 och 13 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 3 § 5 mom. och 13 § 1 mom. 3 punkten underpunkt a, sådana de lyder, 3 § 5 mom. i lag 1402/2014 och 13 § 1 mom. 3 punkten underpunkt a i lag 887/2013, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Källskatt ska inte betalas på dividend som betalas till ett i Finland begränsat skattskyldigt samfund som motsvarar ett samfund enligt 33 d § 4 mom. i inkomstskattelagen eller 6 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och dividenden är skattefri enligt dessa bestämmelser om den betalas till ett inhemskt samfund. Samfundet ska inte heller betala källskatt på i 33 e § i inkomstskattelagen och i 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsett överskott som ett andelslag betalar, på i 33 a, 33 b och 33 f § i inkomstskattelagen och i 6 a och 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsedd utbetalning av medel som ska betraktas som dividend eller överskott och som gjorts från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet, på vinstandel i och ränta på grundfondsandelar och placeringar i tillskottsfonder som en inhemsk sparbank betalar samt på ränta på garantikapital som ett ömsesidigt försäkringsbolag och en försäkringsförening betalar. En förutsättning för skattefrihet är att samfundet har hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat. Dessutom förutsätts att källskatt enligt dividendtagarens utredning i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på grundval av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan

Föreslagen lydelse

3 §

Källskatt ska inte betalas på dividend som betalas till ett i Finland begränsat skattskyldigt samfund som motsvarar ett samfund enligt 33 d § 4 mom. i inkomstskattelagen eller 6 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och dividenden är skattefri enligt dessa bestämmelser om den betalas till ett inhemskt samfund. Samfundet ska inte heller betala källskatt på i 33 e § i inkomstskattelagen och i 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsett överskott som ett andelslag betalar, på i 33 a, 33 b och 33 f § i inkomstskattelagen och i 6 a och 6 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsedd utbetalning av medel som ska betraktas som dividend eller överskott och som gjorts från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet, på vinstandel i och ränta på grundfondsandelar och placeringar i tillskottsfonder som en inhemsk sparbank betalar samt på ränta på garantikapital som ett ömsesidigt försäkringsbolag och en försäkringsförening betalar. En förutsättning för skattefrihet är att samfundet har hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat. Dessutom förutsätts att källskatt

Gällande lydelse

Finland och dividendtagarens hemviststat.

Föreslagen lydelse

enligt dividendtagarens utredning i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på grundval av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan Finland och dividendtagarens hemviststat.

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat, och

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat, och

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 a § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 2 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 187/2013, som följer:

Gällande lydelse

2 a §

Närmare bestämmelser för samfund med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i skatteavtalsstater

Denna lag tillämpas inte på utländska samfund med hemvist i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat som avses i 2 § 3 mom. 2 punkten, förutsatt att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG gäller staten i fråga eller att det med staten avtalats om ett sådant informationsutbyte i skatteärenden mellan myndigheterna som tillsammans med de avtalsslutande staternas interna lagstiftning möjliggör ett tillräckligt informationsutbyte för tillämpningen av denna lag. Vidare förutsätts att samfundet faktiskt har etablerat sig i hemviststaten och de facto bedriver ekonomisk verksamhet där.

Föreslagen lydelse

2 a §

Närmare bestämmelser för samfund med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i skatteavtalsstater

Denna lag tillämpas inte på utländska samfund med hemvist i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat som avses i 2 § 3 mom. 2 punkten, förutsatt att rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, gäller staten i fråga eller att det med staten avtalats om ett sådant informationsutbyte i skatteärenden mellan myndigheterna som tillsammans med de avtalsslutande staternas interna lagstiftning möjliggör ett tillräckligt informationsutbyte för tillämpningen av denna lag. Vidare förutsätts att samfundet faktiskt har etablerat sig i hemviststaten och de facto bedriver ekonomisk verksamhet där.

Denna lag träder i kraft den 20 .